

Distinctionum Secundi Libri Sententiarum.

alijs. Hæc autem nomina ipsiſ conueniunt propter nos. Et ab his nominantur, quæ in ipſis præcellunt, non quæ alij ordines hoc non habeant, sed quia illi in hoc excellunt, scilicet respectu inferiorum. Et hi ordines in angelos ab initio creationis eorum secundum Magistrum non fuerunt, eo, quod à gratuitis denominantur, quæ postea secundum eundem accepterunt. Vnde, nec demones cecidisse dicuntur, quia in ordinibus fuerint: sed quia postea fuissent, dum perſiſtissent. Neque verò omnes eiusdem ordinis angeli sunt æquales, sed sicut in ordine apostolorum, aut martyrum alius alio dignior est. Ad hos autem angelorum ordines, homines saluandi affumentur, & per hoc decimum dicuntur efficere chorum. Saluabuntur etiam tot ex hominibus secundum Gregorium, quot ex angelis perſiſterunt. Quod nec Augustinus abnuſcit, licet ad minus tot, quot ceciderunt, saluandos putet.

*Consecrata choris celi nitet aula nouenis
Spiritus, summo, qui famulantur hero.*

DISTINCT. X. QVAE INCIPIT,
Hoc etiam inuestigandum est, &c. epi.

De angelorum missione, & assistentia opinionones sunt. Nam quidam aliquos miti putant, alios verò nūquā, sed semper assistere, iuxta Danielis, & Dionysij auctoritatē. Alij verò oēs miti dicunt, eo, quod Isaiam de Seraphim (qui superemus ordo dicitur) alijs missus legatur, & Apostolus oēs eos administratores spiritus esse commemorat. At his contrariū est, quod vnus tantum ordo angelorum, id est, nunciatorū dicitur. Ad quod tū dicunt omnes eos angelos dici quando mittuntur. Nam ab officijs angeli, & demones nomina fortuantur, vt de Michael, & Gabriel, ac similibus patet. Similiter, & de demonum nominibus, qualia sunt, diabolus, Sathan, Belial, & similia. Vnde hi auctoritates Danielis, & Dionysij exponere nituntur. Sed extra textum, notandum, quod neoterici primam communiter affirmant opinionem. Vnde, & Magister alios esse dicit, qui omnes præter primos tres ordines miti dicunt. Et hi Seraphim ad Isaiā missum, dicunt non de ordine supremo fuisse, sed sic dictum propter inflammādi officium. Angeli autem, & administratores spiritus omnes dicuntur, quia superiores medijs, & hi infimis denunciant, quod ad homines perferant. Vel per ly, omnes, non nisi eos, qui de inferioribus sunt, intelligitur.

*Angelus ad nostras quoties delabitur oras,
Officio proprium nomen habere solet.*

DISTINCT. XI. QVAE INCIPIT,
Illud quoque sciendum est, &c. epi.

A natiuitate sua quilibet homo angelum habet bonum pro sui custodia, habet, & malum pro exercitio. Cum omnes angeli boni nostram velint salutem specialiter tamen illi, qui alicui deputatus est, sic, & specialiter malus ille plus alijs eundem ad malum incitat. Quecquid autem fit de maiori numero angelorum, vel hominum bonorum, siue malorum, tamen singuli homines actualiter existentes, singulos habere possunt angelos pro sui exercitio, vel custodia. Quamuis, & pluribus hominibus vnus deputari possit, & eis sufficere, & vnum angulum possibi le fit plures homines successiue custodire. Proficiunt autem secundum quosdam (quod & Magister magis approbat) omnes angeli vsque ad diem iudicij, tam

in merito, quā in premio, hoc est, in Dei cognitione, & dilectione. Alii autē oppositū dicere volūt, quod felices, quo ad præmiū nō proficiant, habentes pro se aucto-ritates Gregorij, & Iſidori: quas tamen Magister soluit. Sed solutio illa non obſtante, quæ in præmio saltem essentiali proficiant angeli, non tenetur.

*Mox puerum, postquam liquido caput intrulit orbi,
Custodes subeunt: hic bonus, ille malus.*

DISTINCT. XII. QVAE INCIPIT,
Hæc de angelicæ naturæ, &c. epi.

Elementorum materiam Deus in principio cum angelica natura produxit informem, & consilium seu indistinctam, quam postea sex diebus distinxit, atque formauit secundum quosdam sanctorum, licet secundum alios illa materia simul creata sit, & distincta. Ad primum magis consonum videtur literæ sacræ, quod, & Magistro placet. Est autē materia illa multis, & visitatis nominibus appellata, scilicet terræ, abyssis, & aquæ, ne vnus tantum forma receptiua putaretur, & vt rudes (quibus loquebat Moyses, facilius doceretur. Tenebræ autem illæ, quæ super faciem abyssis fuisse dicuntur, iam lucis significant absente iam, & nihil luntiam verò ærem obscurum, & tunc sunt aliqua creatura. Nec tū dicta materiæ informē fuisse hoc modo accipiendum est, quasi ois formæ carerit: sed quia consilium habuit formā, postea distinguendā. Erat autē illa materia vbi mō mundus est, & extendebat vltra locū firmamenti, inferiori quidem grossior, supra autē rarior. Vbi, & aquæ illæ factæ sunt, quæ supra firmamentum effe dicuntur. Sic ergo Deus sex diebus materiam creatā distinxit, & opere perfectio septima die quieuit, sic faciendā noua creatura. Nihilominus tū, & vsque modo operat. Non enim solum omnia in verbo disponendo, & temporaliter creando, ac distinguendo operatus, est, sed & alia ex alijs producendo, quod vltimum vsque modo facit.

*Primum materies sub inerti pondere rerum.
Condita, per senos est renouata dies.*

DISTINCT. XIII. QVAE INCIPIT,
Prima autem distinctionis operatio, &c. epi.

In opere distinctionis Deus primo cōguenter fecit lucem, quæ alia habet manifestare. Quæ quidem lux, & spiritalis intelligi potest, scilicet angelica natura præcedenter per cælum significata. hic autē per lucem, id est, per gratiam formata potest, & intelligi corporalis, scilicet pro nubecula aliqua lucida de præiacenti materia producta, in ea scilicet parte, vbi mō sol est seu mouetur, cuius, & vices habuit, non tētem, & diem illo triduo distinguens. Quæ nec ab aquis impediatur propter earundem tunc raritatem. Potest autē dies tunc dicta, intelligi, aut lux prædicta, aut ipsius illuminatio, aut spaciū viginti quatuor horarum. At prima dies naturalis à plena luce exordium sumens, aurora, & mane caruit, & per vesperam in mane sequentis diei tendens, exiret in spaciū supra dictum. Postea autē in mysterio dies à vespere incepit. Dicta verò lux, solum superiores illuminauit partes, nec ita clare, vt sol modo facit. Vnde nec frustra post quarta die sol formatus est. Et hoc, aut de eadem luce, uel saltem eam coniunctam habet. Porrò Deus pater mundum producens, nullum uocis sonitum edidit, sed uerbo suo (id est, filio) nō, quod dem, ut instrumentum, sed uno secū opifice ex se æternaliter genito, cuncta creauit. Quæ incipit dicitur Ma-
Tom. ij. D. Dion. Carth. * 4 gister